

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára
hához hordással vagy postán küldve:

Egy évre . . . . . 6 frt. — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt. — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt. 50 kr.
Bérmegtelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petítor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igtattatik be.
Lapunk számára hirdetések felveznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész.
Bécsben: Ooppelik L. és Mosse Rudolf. Hrdliccka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) címzendő; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klókner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyiltérben megjelenő közlemények után három hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

A népszerű felolvasások ügyében.

A népszerű felolvasások kérdése eddigelé sok hullámot vetett. Sokan foglalkoztak vele az időszaki sajtó terén a tekintélyes és nem tekintélyes írók sorából; szólottak hozzá helyesen, helytelenül, de mindig őszinte lelkesedéstől s jóakarattól áthatva. E sok jóakarattal elhíntett szépműveknek eredménye nem igen öröndetes, s épen nem hozható arányba a mozgató erővel, melyek ez eszmék életrehozását, illetve megtestesítését elősegíteni vannak hivatva. A népszerű felolvasásoknak kétségbevonhatlanul szép eszméje mindedig ritka helyen talált termékeny talajra, a mely körülménynek figyelembe vétele a sok mellett, e néhány sort is jogosulttá teszi.

A köznépi tudatlansága, egyik másik dologban való föltűnő tájékozatlansága nagy részben a község értelmiségének tudható be, mely a nép szemére borul megrögzött ködöt tova űzni egyik nemes céljának, s kivételét büszkeségének tekinthetné.

Valjon a kaszt-rendszer erős válaszfalai képezik-e itt a megdönthetetlen akadályt, vagy a bizalomhiány minmagunk iránt — nem tudjuk.

Különböztetést magában véve csekély ok s ebben megegyeznek; míg elűntek egymástól abban, hogy az első erős megrovásunkat, a második pedig számalunkat érdemli meg.

Régóta hangoztatott elv az, hogy a népnevelés ügye a lelkészek, tanítók kezeiben van letéve, a minél természetesebb valami nem is képzelhető. Hisz ők foglalkoznak, érintkeznek legtöbbit a néppel, s a mi lényeges, nem anyagi, hanem szellemi érdekekben. Nekik van ezer alakban kínálkozó alkalmuk kiismerni a nép kedélyvilágát, vágyait, szenvedélyeit, egész lelkületét, gondolkodás módját. Ők vannak a szó legnemesebb értelmében hivatva a nép oktató-

sára; miért nem karolnak föl tehát minden eszközt, melylyel önhivatásuknak előnyösebben felelhetnének meg, a népet a tudás boldogító érzeteinek juttatni birtokába, s a hazának elismerést érdemlő szolgálatot tennének. Miért a visszavonás, szűkkeblőség?!

A mit tudunk, közöljük embertársainkkal úgy, a mint tudjuk. Nem lehet itt szó széleskörű olvasottságot valló rendszeres értekezésekről. Az okos gondolatokat a legegyszerűbb alakban is megértethetjük, sőt ezen célra épen az egyszerűség a legalkalmasabb mez. — Vegyük elő egyes életrevaló kérdéseket, melyek a mindennapi élet köréhez tartoznak. Szóljunk gazdasági dolgokról; osszassuk a balhiedelmeket, melyek egyik másik tárgy körül már csaknem hitté fajultak s erősültek. Fejtegessük a leggyakoribb physikai és meteorologiai tünetek mibenlétét. Ismertessük a hasznos és kártékony állapotokat, növényeket. Emlékezzünk meg a mult vívmányairól, eseményeiről. Szóljunk történetileg hazánk különböző kül- és belviszonyairól. A téli esték e célra igen jó alkalmat nyújtanak. A néptanító laka ez estéken a tudományos ismeretek szentélyévé varázsolhatatik át, melyhez mindenki szent érdelemmel közeleg, ha csak a tudás iránt való vágy végső szikrája nincs kihálva lelkéből.

A munkálkodásban megtört test nyugalmat kíván, a mi a természet legjózanabb rendje szerint van. Munkát nyugalomnak kell felváltania és viszont. Adjuk meg a testnek annak idején a pihenés óráját, s míg új erőt szerez az újabb munkálkodásra, addig foglalkoztassuk a lelket, adjunk neki tápot, könnyen megemészthetőt, mely mind az ismerő, mind az érző tehetségekre jótékony befolyással legyen, hogy az akarat a helyes alapokra fektetett ismereteket, érzelmeiket bölcsen, tapintatosan kormányozhassa emberi rendeltetésükhöz képest.

A tudás — szereztük legyen bármily uton is — kedves érzélemmel tölti el a keblet. Ne zárjuk el a nép szívét e boldogító érzelmek elől. Sőt inkább, ha zárva volna, nyissuk meg azt a jó lelki orvos gyöngyében ápoló kezével. Emeljük a nép szellemét fokozatosan magasabbra és magasabbra. Buzdítsuk, lelkesítsük őt a nemes ügy szentségétől sugallott szavakkal, hogy kövessen bennünket s lépést tartson velünk az uton, mely a józan felvilágosodás felé vezet.

Egerszeghy.

Romjaink.

Megyénk területén szerteszét az ó, közép és hajdankori romok nagy számával találkozunk s lépten nyomon látjuk a hajdan nevezetes emlékeit elpusztulni a nélkül, hogy valaki iparkodnék azokat megmenteni a pusztulástól vagy legalább az utókor számára rajzban vagy leírásban megörökíteni.

Történelmi s régészeti egyletünk megalakult és szépen kezdé fejleszteni azon irányt, melyet betölteni, virágoztatni hivatása lett volna, azonban midőn már fellépni szándékolt, működésének fonala a fusió eszméje által elvágatott, s ki tudja valjon a fusióból alakult új egylet fog-e annyi figyelmet fordítani a megyei régiségekre, fogja-e folytatni a régészeti egylet irányát és munkálkodását oly mérvben, hogy ezáltal eredmény hozatik létre? Félünk attól, hogy ezen irány nem lesz betöltve s az új egylet nem fejt ki oly működést.

Mindazonáltal felhívjuk az ujon alakuló egylet régészeti főosztályának figyelmét a megyei romokra.

Megyénk majd minden községében vannak romok, melyek megérdemlik, ha a régész és történész közelebből foglalkozik velök.

Először is össze kellene gyűjteni e romok sorát s catalogizálni kellene azokat. Azután részletesen történeti multjukat kellene földeríteni, hozzácsatolva a népmondát is. Sok romjaink vannak. Ilyen a csókai vár, az érdi török torony, a battai római türdő, a zá-

TÁRCZA.

Egy szép viaszbab.

— Rajz. —

Irta: Szentirmai.

A fodrász, azaz hát „hajművész”-kirakatnak tuvalevőleg egy szép viaszbab képezi igazi díszét. Én legalább elengedem a barna, szőke és vörös hajfonatok s még oly fürtös parókák, vuklik, kontyok és tincsek bármily választékos armádiáját: csak egy igazán szép viaszbab finom vonásaiban gyönyörködhessem. Már nekem ez a gyöngységem. Sőt nem átalom azt is megvallani, hogy mindig kerülő-utat teszek, ha valahol a közelben ily szép viaszbabot sejték — csak azért, hogy egy pillantást vehessek reá s egy másikat fel-foghassak vagy a körülményekhez képest lopva meg-csiphessek szép sugárzó szeméből.

Ott pompáz ő a fényesre csiszolt üvegtábla mögött, ékesítve a legújabb divatu, valóban művészi hajfodrokkal. Ah, azok a mesterileg taupirozott fürtök, miket minden nő megirigyel, igazi remeke a benn élő és uralkodó „művész”-tulajdonosnak, ki az én, nem épen jogosulatlan gyanításom szerint, mindig fülig szerelmes az ő viaszbabjába.

A nagy, sugárzó kék szemek, mily fenségteljesen irányozvák a járókelők s utcai szájtatók felé, kik mintegy varázstól lekötötten bámulják meg a szép babot. Az a gyöngyös hajlott orr, a nagy és merészen, de nemesen ívelt szemöldök, a legpompásabb karmint kigunyoló, duzzadó ajk, a szelid, szemérmes

pirban lángoló teli arc, a keeses, áll ingerlő gödröcskéivel, a ragyogó fehérségű, valódi hattyu nyak, vakító vállak, a sokatigéző, szeliden emelkedő domborulat, mit az irigy damaszt elrejtteni akar s annál inkább kiemel — ah, ez egy fölséges, nem — isteni látvány, melynek leírására a nyelv szegény. Mennyi szellem ez arcon s e szemekben! Szellem, kedély, elevenség, női kellem, érzékiség, szerelmes vonzerő s a nagy, nyílt szemekben ama megfjethetlen gyermek félénség, melyet csak egy lángeszű viaszbab-faragó hozhat létre!

Hogy is hívták csak azt az istenáldott zenészt vagy szobrászt, ki életet tudott önteni a holt kőbe is? Jöjjön s támaszsa életre az én szép korona-utcai viaszbabomat: azonnal nőülveszem; már t. i. a viaszbabát.

Azaz mégis megdölgötlan s kissé elhírtelenkedett szavak voltak ezek! Mert a tapasztalás bizonyítja, hogy ily viaszbabok, ha egyszer az Olymp valamelyik könyörtületes-szivit Istene életet lehelt beléjük, egytől egyig igen rátartóság lesznek. Erre nézve egy megható történetet is tudnék mesélni.

Ismertem egy szép viaszbabot — sokan „czukorbabának” szerették nevezni — ki olyannyira szép volt, hogy csak ritkán nyitotta fel száját, nehogy valamikép rendtelenségbe hozza — szépségét. Szünet nélkül, egy napról a másra, ott lebegett korall-ajkain a stereotippé vált, keeses mosoly s ugyanazon imádatos mosoly ragyogott ábrándos szemében. Voltak számos tisztelői közt, kik néha azon gondolatra jöttek, mintha a szép korall-ajkak csak azért nyílnának szóra oly ritkán, nehogy napfényre jöjjön bizonyos-nemű

„hiányosság,” bizonyos „hézagosság”..... Csakhogy biz ez csunya, rágalmazó gyanuskodás volt. Mert bármely ügyes fogművész habozás nélkül föbeesülte volna vagy száz forintra „viaszbáb” kisasszony kifogástalan gyöngy-sor-fogait. Hanem hát a szép baba tulajdonosa és atyja voltaképen háromszoros háziur volt, s így ő bátran hódolhatott holmi kis szépségének. De ha azután egy héten egyszer szóra nyíltak a szép ajkak, csak úgy ömlöttek a csodálatosan szellemű eszmék, melyek mindenkorra fényes tanúbizonyságot tettek sokoldalú műveltségéről ép úgy, mint utolérhetlen eszmegazdagságról. A nagyszámú hódolók azután hévvel terjesztették a maguk körében s fejtegették viaszbab kisasszony minden egy nyilatkozatát, minden kis szavát. — Egy idegen egyszer, a mint megpillantá, lelkesülten kiáltott fel:

— Ah, Karolin kisasszony, kegyed a legszebb, legszűzebb Madonna!

— Kérem, ne tessék a nevekkal haszontalanul visszaélni; — volt a gyengéd szerénységgel ellenve-tett válasz.

— Kegyed, drága kisasszony, a legpompásabb szinpadí alak; kegyed csodás tünemény volna a deszkákon — Suttogá neki behizelgőleg egy művész, kit akkor vezettek be először nála.

— Mily ujságot mondana ön, ha első akarná rám bizonyítani, de már önt sokan megelőzték — veté ellen a legingerlőbb mosoly kíséretében. (Másson is hallottunk oly nyilatkozatot a szeretetreméltó ajkáról, mely egy kis női húságra utalt kétségbe vonhatlanul.) Ismerősei egyike arczképet kért tőle s ő így válaszolt:

— Hígye meg, valóban nem adhatok. Már száz-

molyi s kajászó-szt. péteri állítólagos templom rom, az alsó-szt. iványi romok és földüregek, a ráczalmási templomrom, a baracsi római castrum, a csikvári török-kori épület stb. más romok.

Ezeket kellene leírni s a megye multjához igen sok érdekes adatot lehetne így összegyűjteni; másrészt pedig épen az új egyet régészeti szakosztálya a még fenttartható romok fentartása iránt a közhatalóság útján is intézkedhetnék. Ezekre tehát figyelmeztetjük az új intézetet.

De még más módon is lehetne itt tenni, csak a megyei s városi közönség pártoló készsége bár áldozatokkal is segítse elő törekvéseinket. Ugyanis azon indítványt bátrak vagyunk kockáztatni, hogy a megyei összes romok leírására nézve indítsanak meg egy vállalatot akár könyv akár folyóirat alakjában, s közzétesse ebben községek szerint minden rom leírása ugy az azokra vonatkozó történelmi adatok és mondák. A nevezetesebb romokat rajzban is lehetne a fűzethez csatolni, és pedig, miután Pribék Antal ur derék fényképész megyénk nevezetesebb tájait s romjait fényképezte, lehetne a mű mellé a fényképeket vagy a fénykép utáni rajzokat mellékelni.

Ezen irodalmi vállalat, ha nem is volna talán jövedelmező, de kifizetné a kiállítási s kiadási költségeket, más nem is kell, mert megyei írónk azt hisszük ingyen is felajánlanák munkálkodásukat e célra. Azonkívül előfizetés útján a megye s város közönsége körében is akadna elég megrendelő, mert minden község a hatóság felszólítása folytán az öt közelről érdeklő művet megrendelné, ugy aristocrataink is áldozatkészséggel pártolná e vállalatot.

Ajánljuk ezt a megye s város közönsége, de különösen az új egyet régészeti szakosztálya figyelmébe; bármelyik vagy bárki tenné meg a kezdeményezést megyénk s városunk történetének nagy szolgálatot tenne.

Szigetfői.

Szinészet.

Szombaton, decz. 2-kán adatott: Mándoki Béláné jutalmú Flotownak dallamos zenéjű „Márthája,” mely opera, bár nem az újabb irányu művek közé sorozható, mégis a legnagyobb vonzerővel bír és bírt fog. — Nagyszámu közönség hallgatta az előadást és kedvelt énekesnőnk egy szép koszorúval és számtalan tappsal tisztelte meg. Mándokiné, Kocsis Irma, Fekete, Török és Szilágyi mindnyájan jól énekeltek és helyesen játszottak. A karok ez alkalommal kielégítettek.

Vasárnap, decz. 3-án adatott: „Szökött katoná,” népszimű 3 felv. E régi jeles népszimű Felsővárosi vándoroljon az hozzánk, hazai sáskafajánk is képes kedvező körülmények között oly mértékben felszaporodni, hogy ez által jelentékeny kárt okoznak. Nem kell ehhez egyéb, mint kedvező körülmény a pete lerakására és az állat fejlődésére. Igaz ugyan, hogy a kedvező körülményeket apróra felsorolni nem lehet, mert nem ismerjük valamennyit. Leginkább csak kedvező időjárásról beszélünk, de, habár az időjárásnak különösen nagy szerepe is jutott, kivül meg más körülmények, mint betegségek száma, élődiék stb. is közreműködnek a szaporodás szabályozására. Rendes körülmények között ezen különféle körülmények együttműködése okozza azt, hogy dacára a meglehetősen szaporodásnak, évente oly sok pusztul el, miszerint a fennmaradó mennyiség évről-évre egyenlő számot tesz ki. Ha azonban e pusztulást okozó körülmények megszűnnek hatni, vagy csak kisebb mértékben működnek, akkor bekövetkezhetik azon eset, hogy a rendszeren csak gyéren előforduló sáskafaj oly mértékben felszaporodik, miszerint az egész természet veszélyezteteti. Ez áll a vándor sáskától elkezdve lefelé bármelyikig. Egy egyszerű példa legjobban igazolja kitéjtett állításunkat. Ha valamely néhány hold nagyságu területen, pl. réten 5000 sáska tanyáz, ez tel sem tűnik, e sáska felét véve nősténynek, egyre 150 petét számítva, ezek 375.000 petét raknak; ha már most e petéknek v. lárváknak csak egy harmada pusztul el a kedvező körülmények következtében, akkor jövő évben mégis 250.000 sáska fog már felépni, mely mennyiség még nem okoz oly kárt, mely észrevehető volna, ha ezek ismét kedvező körülmények között rakhatják le petéiket és fejlődhetnek a lárvák, akkor az előbbi számítást alkalmazva újból a következő évben már 12.500.000 sáska fog ott tanyázni, a hol három év előtt 5.000 volt, ezek azután képesek már nem csak a rétet, hanem a körülötte levő területeket is lepusztítani. Ezen nagyon is egyszerű és igen könnyen felfogható dologot gazdáink vagy nem tudják, vagy nem hiszik el, mert különben csak megtennének mindent, hogy a felszaporodást, a mennyire csak emberi erő által lehetséges, megakadályozzák. Ez irányban pedig a sáskák természetes ellenségeinek megvédése és szaporodásukra kedvező körülmények lehető előidézése által működhetünk legsikeresebben. A sáskák ellenségei a vakand, mely főleg a peték pusztítása által használ, hasonló módon árt a ciczkány, de leg sikeresebben pusztítják a madarak, a golya, seregély, a vetési és hamvasvarjú, a gébics. Védeni kell tehát a madarakat, csak hogy ez oly követelmény, melyre már oly sokszor figyelmeztettek gazdáink, s valószínűleg még sokszor lesznek figyelmeztetve, míg azt valóban megis teszik. (Vége köv.)

harminczszor fényképeztettem le magam; de még egy fényképirónak sem sikerült engem eltalálni; eltalálni ugy, a mint itt vagyok — ön előtt.

Egy parányi nyoma, lehellete a hiúságnak mindenestre föllelhető volt e szavakban; csak hogy a minden mértéket meghaladó csodálatot véve tekintetbe, melyben a kisasszony szépsége részestül, az érthető és jogosult volt.

A szép viaszbáb élelműségét feltüntető példával is szolgálhatok.

A társaságban, mely hetenkint a háziur-papánál összegyűlt, a virágokról és szép hölgyekről folyt a beszélgetés. Egy tudós professor ur fejlődő rózsabimbóval hasonlított össze egy csinos, kedves kis „baktislit.”

— A rózsza a legszebb virág, professor ur? — kérde „viaszbáb” kisasszony.

— A kamélia szebb! — volt a válasz.

— S melyikkel hasonlítana engem össze?

— Egy kaméliával! és pedig minden ízében! — felelt a tudós lekötözött mosolylyal. S a bájos hölgy arezát oly győzelemittal mosolytól ragyogni még senki sem látta, mint azon este.

Nem hallgathatok itt el egy más körülményt sem, noha maig is resteltem. Volt egy jó barátom, ki párbajt vívott e szép viaszbábért. Mikor közölték vele ez esetet, az ő csodásan szép mosolyával felkiáltott: „Ah istenem, azok az ostoba gyerekek!” Szomoruan bár, elvégre be kelle látnom, hogy viaszbáb kisasszony mégis csak okosabb volt, mint az én jó barátom. Ilyen körülbelül a polgári származású „viaszbáb.”

(Vége következik.)

szokta adni és a nemz. színháznál is Kassainé játszi. Nagy Julesa k. a. igen kedves volt, ép ugy a parasztruhában, mint a fehér tarlatában, csak azt sajnáljuk, hogy oly kevés dal jutott reá. Bérczi szépen és érzellemmel játszott. Szilágyinak pedig Lajos előnyösen ismert kitéző szerepe. Közönség középszámmal.

Felhívás a nagyérdemű közönséghez.

A székesfejérvári „Szinpártoló vállalat” szívesége folytán folyó hó 11-ikén a „Jótekonny Nőegylet” javára jótekonny előadás rendeztetik, mely alkalommal előadatik a „Valeria,” 100 arannyal jutalmazott eredeti szimű és pedig, mint udjomság — e színpadon először.

Az est minél érdekesebb tétele iránt csak azt jegyezzük meg, hogy a jótekonny ezél iránti szíveségből felvonás közben Mándoky Béláné és Kocsis Irma a kitéző énekesnők az „Afrikai nő” ez. dalműből egy nagy kettőt fognak énekelni.

A befolyandó tiszta jövedelem a szegénysorsu, de jó magaviseletű iskolás gyermekek felruházására fordítatik.

A midőn ezennel a kiváló élvezetet nyújtó előadásra a minden jó és nemessért áldozni kész nagyérdemű közönség tömeges pártfogását kérnök, tesszük ezt egyuttal azon erős bizalommal, hogy a szegény, ártatlan gyermekek segítése iránt tett kérelmünk a nagyérdemű közönség szíves, jó indulatu támogatásával találkozand.

Székesfejérvártól 1876. deczember 5-én.

Gebhard Ignáczné, Flatt Gaston,

a „Jótekonny nőegylet” elnöke. a „Jótekonny nőegylet” titkára.

Hasznos tudnivalók.

A sáskáról, és kiirtásukra alkalmas eljárásról.

(Lihart György és Hechtl Sándor a magyaróvári gazdasági akadémia szaktanárainak jelentése.)

(Folytatás.)

A sáskák kizárólag csak növényekkel táplálkoznak s roppant fálánkok. Ha vannak is egyes növények, melyeket előszeretettel keresnek fel, ha egyszer már nagy mértékben megjelennek, akkor válogatás nélkül megesznek mindenféle növényi anyagot. A nádat ép ugy elpusztítják, mint a gabonát, tengerit, vagy bármely gazdasági növényt.

A sáskafajok bármelyike is veszedelmessé, kártekonnyá válhatik. Nem szükséges erre, hogy más vidékről vándoroljon az hozzánk, hazai sáskafajánk is képes kedvező körülmények között oly mértékben felszaporodni, hogy ez által jelentékeny kárt okoznak. Nem kell ehhez egyéb, mint kedvező körülmény a pete lerakására és az állat fejlődésére. Igaz ugyan, hogy a kedvező körülményeket apróra felsorolni nem lehet, mert nem ismerjük valamennyit. Leginkább csak kedvező időjárásról beszélünk, de, habár az időjárásnak különösen nagy szerepe is jutott, kivül meg más körülmények, mint betegségek száma, élődiék stb. is közreműködnek a szaporodás szabályozására. Rendes körülmények között ezen különféle körülmények együttműködése okozza azt, hogy dacára a meglehetősen szaporodásnak, évente oly sok pusztul el, miszerint a fennmaradó mennyiség évről-évre egyenlő számot tesz ki. Ha azonban e pusztulást okozó körülmények megszűnnek hatni, vagy csak kisebb mértékben működnek, akkor bekövetkezhetik azon eset, hogy a rendszeren csak gyéren előforduló sáskafaj oly mértékben felszaporodik, miszerint az egész természet veszélyezteteti. Ez áll a vándor sáskától elkezdve lefelé bármelyikig. Egy egyszerű példa legjobban igazolja kitéjtett állításunkat. Ha valamely néhány hold nagyságu területen, pl. réten 5000 sáska tanyáz, ez tel sem tűnik, e sáska felét véve nősténynek, egyre 150 petét számítva, ezek 375.000 petét raknak; ha már most e petéknek v. lárváknak csak egy harmada pusztul el a kedvező körülmények következtében, akkor jövő évben mégis 250.000 sáska fog már felépni, mely mennyiség még nem okoz oly kárt, mely észrevehető volna, ha ezek ismét kedvező körülmények között rakhatják le petéiket és fejlődhetnek a lárvák, akkor az előbbi számítást alkalmazva újból a következő évben már 12.500.000 sáska fog ott tanyázni, a hol három év előtt 5.000 volt, ezek azután képesek már nem csak a rétet, hanem a körülötte levő területeket is lepusztítani. Ezen nagyon is egyszerű és igen könnyen felfogható dologot gazdáink vagy nem tudják, vagy nem hiszik el, mert különben csak megtennének mindent, hogy a felszaporodást, a mennyire csak emberi erő által lehetséges, megakadályozzák. Ez irányban pedig a sáskák természetes ellenségeinek megvédése és szaporodásukra kedvező körülmények lehető előidézése által működhetünk legsikeresebben. A sáskák ellenségei a vakand, mely főleg a peték pusztítása által használ, hasonló módon árt a ciczkány, de leg sikeresebben pusztítják a madarak, a golya, seregély, a vetési és hamvasvarjú, a gébics. Védeni kell tehát a madarakat, csak hogy ez oly követelmény, melyre már oly sokszor figyelmeztettek gazdáink, s valószínűleg még sokszor lesznek figyelmeztetve, míg azt valóban megis teszik. (Vége köv.)

Törvényszéki terem.

Még a jelen évi augusztus 2-án, Molnár János csavargó, Gyurána György hypolitmajori kanász bujtárnak egy töltött pisztolyát, pipáját, gyufatartóját és dohányzacskóját ellopva — a pusztáról ellíllant; ekkor Gyurána György és társa Forstner Gy. hypolitmajori juhász a tolvaj felkeresésére indultak, kit miután éjjeli 11 óra tájban az újfalusi pusztában a birkaistállal mellett alva megtaláltak, Forstner Gy. rákiáltott Molnár Jánosra „talpra,” de mielőtt Molnár felkelhetett volna, Forstner Gy. a nála volt vasasvégi bittal egy fejbe ütötte, hogy a földre visszaesett, s valahányszor Molnár a földről felkelni akart, mindannyiszor Forstner egy fejbe ütötte, hogy az a földre visszaesett. Ezután a juhászok Molnárt magok előtt hajtották, de kevés idő múlva lefékűdt azon okból, hogy nem tud tovább menni, miért is őt otthagyták. Másnap reggel a megvert emberért többen kimentek, hogy hazavigyék, azt azonban már halva találták, a hullán megejtett orvosi vizsgálat constatálja, hogy Molnár János csavargó egy a fejére éles eszközzel történt ütések következtében a beállott agyvérzés folytán halt el s a sértés feltétlenül halálos volt. Vádoltak tényük miatt elfogtatván az itteni kir. törvényszék börtönébe kísértettek. Forstner Gy. vádolt, ki időközben a kir. tszék börtönében gutaütés folytán meghalt, a fenti beismerések mellett tanúsítja azt is, hogy vádolt Gyurána Gy. a nála volt baltafégi fokossal Molnár Jánost a kísérés alkalmával kétszer hátra ütötte a fokos lapjával, Gyurána Gy. pedig tagadja, mintha a halálos ütést Molnár János fejére ő mérte volna. Az egy tanu Hujber János pedig hit alatt bizonyította, hogy míg Forstner Gy. a vasas bittal a bizonyításhoz utította Molnár Jánost, addig vádolt Gyurána Gy. csakis kétszer ütötte hátra a fokos lapjával Molnár Jánost. — S így habár az orvosi vélemény azt állítja, hogy a koponya behorpasztás egy éles baltaféle eszközzel ejtetett, s bár ily baltaféle fokos csakis vádolt Gyurána Gy. kezében volt, mégis ezen véleményből egész határozottsággal következtetni nem lehet, hogy a halálos ütést épen Gyurána Gy. ejtette volna, sőt nincs kizárva annak lehetősége sem, hogy a feltétlenül halálos koponya-behorpasztás helyére később egy b. l. tavágás is következett, mely baltaféle azonban a koponya-behorpadással ok összefüggésben nem állott, mely nézet valószínűvé válik azon tapasztalati igazsággal szemben is, hogy éles vágások rendszerint a koponyacsontot simaszéli nyílásba osztják szét, míg a koponya behorpasztások rendszerint tampa eszközökkel ejtetnek. Mindezeknél fogva az itteni kir. tszék a folyó évi nov. hó 27-én tartott végtárgyaláson a fent elősorolt bizonyítékok szabad mérlegelése mellett Gyurána Györgyöt, kit a közzaváló emberölés vádjá miatt két évi börtönrre indítványozott itélni, ezen vád alul felmentette; ellenben vádolt ellen bezonyítva levén az, hogy a halálra sebzett Molnár Jánost — midőn már menni is alig tudott — kétszer fokosával hátra verte, ezért a verekedésben bűnösnek kimondotta, s eddigi vizsgálati fogságát neki büntetésül betudatván szabadon bocsátotta. — Megemlítendőnek tartjuk itt, miként Gyurána Gy. vádolt részére védőül hivatalból Udvardy János fiatal ügyvéd neveztetvén ki, ebbeli feladatának az ügy hálás voltánál fogva is, védenének az emberölési vád alul felmentése érdekében a kinálkozó ellenbizonyítékok ügyes felhasználása által oly dicsőreteresen megfelelt, hogy fiatal barátunknak a criminalis téren szerzett emez első sikeréhez csakis további szerencsekívánatunkkal járulhatunk.

Hirek.

— **Meghívás.** A kereskedő ifjak önképző-köre helyiségében (új színház-épület) vasárnap deczember hó 10-én este 5 órakor Wissinger Károly főreál-tanodai tanár ur „A gyakoribb tápanyagok és szövetek a góreső alatt” című mutaványokkal egybekötött előadást fog tartani, melyre a t. ez. kortagok s a művelődés minden barátjai tisztelettel meghívotnak. — *A kör elnöksége.*

— **A megyei hatóságokhoz** közelebb érkeztek le a megyei szolgazemélyzeti nyugdíj intézmény alapszabályai a miniszteriumtól megerősítve. E nemes irányu intézmény által a megyei elaggott szolgák nem jutnak végső inségre, mint sokszor jutottak. A nyugdíj-intézet tagja minden megyei szolgálta és foglár, fizet havonként az alap-pénztárába 50 krt. Az alap jelenleg 6000 krt. körül van régiebb adományok által is szaporitva. E nyugdíj-intézet 1877 dik év január 1-jén lép életbe. Szép és követendő példa más hatóságok által is.

— **A kir. tanfelügyelő ur** ő nagysága megbízása és határozott utasítása folytán van szerencsém azon községek bíráit felszólítani, kik a nagymélt. közközt. miniszterium által kiadott: „Utasítás a polgári községek számára a népisk. közzoktatást rendező 1868-diki XXXVIII. és 1876-ki XXVIII. törvényzikk végrehajtása tárgyában” című füzetkét még eddig be nem szerezték azt haladéktalanul megszerezni iparkodjanak. Tisztelettel *Klökner Péter*, könyvváros.

— **A városi alszámvevői** állomás megüresedvén ez állomás közelebb be fog tölteni. Több jelelt is van már erre, azt hisszük a közzgűlés a legérdemesebbt fogja a sok közül kiválasztani.

— **Jutalomjáték.** Kendy Gusztáv közkedveltségű színészünk jutalomjátéka e hó 9-én, azaz szombaton leend. Előadatik ekkor „A bohóc és családja“ kitérő francia színmű. Ugyhiszük kedvelt színészünk e jutalomjátékára felesleges közönségünket figyelmeztetni.

— **A színházi karzat** vasárnaponként szokatlan módon megélenkül, s ilyenkor rendszeren valami rendkívüli dolog is szokott ott történni. Mult vasárnap is az előadás után szivrendítő segély kiállítás lehetett hallani a karzatról, mindenki ijedve tekintett fel, sokan azt hitték, hogy a tolongásban zúzták valakinek tagját össze; midőn kiderült, hogy a jajgatást egy szivgőrcsökben szenvedő leány hallatta, kit épen az előadás végén szállt meg nyavalája. Csak hogy ilyen bajjal nem kellene ám nyilvános helyre menni!

— **Uj zeneművek.** Táborozky és Parsh zeneműkereskedésében megjelent: „Török induló“, zongorára alkalmazta F. F. és „Vékony haja van a piros almának.“ Zongorára szerző Kende Pál. Kaphatók helyben Klökner Péter könyvkereskedésében.

— **Kecskeméti Gyula** a Battán kiadott és felvasásakor szemlére kitért tárgyakat a fejérmegyei s városi régiségártnak adományozta. E becses adományért fogadja a régészet barátai nevében köszönetünket.

— **A „Vörösmarty-kör“** választmánya e hó 2-án ülést tartott, melyen a fusionáló egyletek alapszabály tervezetnek tárgyalása befejeztetett. Az alapszabály tervezeten több lényeges módosítás tétel. Azután gróf Zichy Jenő ajánlott a körnek 22 új tagot, kik egyhangulag bevételtek.

— **A székesfejevári ügyvédi kamara** lajstromából Horváth Lajos pápai s Nagy Zsigmond székesfejevári ügyvédek, önkéntes lemondás folytán ki törültek.

— **Galamblovászat** fog városunkban tartatni s e czélra a lövölde helyiség hátameggetti térség jelezte ki.

— **Lovasberényi községben** megürült jegyzői állomásra a megtartott választáson Massay Mihály eddigi pázmándi jegyző választatott meg.

— **A börtöni dologházak** iránt jelent meg lapunk multkoriban számában indítvány, melyre nézve illetékes helyről azon felvilágosítást nyertük, hogy a helybeli börtöni helyiséget illetőleg már a mult években lépések tételtek ily dologház felállítására iránt, azonban csupán azért nem állíthatott fel, mert e czélra helyiség nem létezik, miután a megyeházaudvari helyiséget mind el vannak foglalva.

— **A persa sah 1878-ban** ismét Európába jön, a párisi világkiállítás alkalmából. Teljes incognitóban fog utazni, de úgy tesz, mint a „kis menyecske“ postája, előre felfedezi mindenütt kitértét. Álneve ugyanis „Beiglerbeigi i Irán“ lesz, a mi nem jelent kevesebbet, mint a persa urak-ura. A sah már nagyban készül, hogy kudarcot ne valjon a művelt nemzet körében s ugyancsak tanul francziául és angolul s el van határozva, hogy második európai utjából több hasznot merit, mint a bécsből tette, midőn nagy összegeket szőrt el és gúnyos mosolynál nem kapott egyebet viszonzásul.

— **Hamis bankjegyek.** Mult hóban több nyilvános pénztárnál oly öt forintos bankjegyek váltattak be, melyek szakemberek nyilatkozatai szerint ügyesen készített hamisítványoknak tünnek ki. E hamis öt forintos bankjegyek csalódásig hasonlítanak az állampénztár által kibocsátottakhoz s legnagyobb részük „E. r. 10.“ és „D. a. 16.“ számokkal van jegyezve.

— **Pályázat.** Alulirt szolgabírósg által közhírré tételtek, hogy Fejérmegye vaáli járása, Szaár községében üresedésbe jött jegyzői állás választás utján f. évi december hó 30-án délelőtti 9 óraker fog betöltetni. Javadalmazás: 1) Kézpénz fizetés 400 frt. 2) Szabadlakás. 3) 5 1/2 hold szántóföld haszonélvezete. 4) A megyehatóságilag megállapított irásdíjak szedhetése. Mindazok, kik a jelzett állásra pályázni óhajtanak, az 1871-ik XVIII. t. cz. 74. és 75. §§-ai értelmében felszerelendő kérvényeiket alulirt hivatalnál folyó hó december 27-ig annál bizonyosabban nyújtsák be, mert e határidőn túl érkező pályázatok figyelembe vétetni nem fognak. A pályázók — külön értesítést nem várva — a fent jelzett időben Szaár község jegyzői hivatalában jelentkezzenek. — Martonvásár 1876 december 1-jén. *Lás Gyula*, szolgabíró.

— **A belügyminiszter szigoruan meghagyta** a hatóságoknak, hogy az ország különböző részeiben felállított katonai háromszögmeleti jelek és jelzések újabban is rongáltatván, ezeket megakadályozzák és a tetteseket büntessék, mert ha ezek elrongáltatnak a nagy költséggel folyamathat lett háromszög mérési munkálatok eredménye nagyon kétségessé válhatik.

— **Hymen.** Strasser Lipót ur folyó hó 10-én tartja Reinitz Róza kisasszonnyal egybekelési ünnepejét; este a „magyar király“ helyiségében táncmulatság fog tartatni.

— **Szép verőfényes napunk volt** mult vasárnap. Az utcák szokatlan módon megélenkültek, mindenki sietett a szabad, tiszta levegőt élvezni. A járkelők könnyű öltözékekben sétáltak fel és alá; mely körülmező anynyival is inkább megérdemli a felemlítést, mert december hóban történt.

— **Öngyilkosság.** A napokban egy huszár őrmester életuntságból löfegyverrel oltotta ki életét.

— **A „Vörösmarty-körben“** e hóban még egy felolvasás tartatik, miután az e hó 1-ső napján az idő előrehaladottsága miatt Jónás János ur felolvasása elhalasztatott.

— **Tizenötödik Lajos pinczéje,** Versaillesben közelébb egy korecsmáros alatt leszakadt a pincze boltozata s ő egy alatt fekvő pinczébe zuhant le, melyben sorban állott hordókból finom francia óborokat talált. Kitért, hogy a titkos pincze XV. Lajosnak a híres „Szarvaspark“ ban levő pavillonjához tartozott valaha s a fejedelmi borok voltak ott elhelyezve, melyekről eddig mit sem tudtak.

— **A sörházmalomban** mult kedden este szerencsétlenség történt. Ugyanis a forgó hengert erősítő vasabroncsok közül egy elpattant, s a hengernek gyors forgása következtében annak gipsz alapja 20—30 fős darabokban hullott szét, melynél három ott dolgozó egyén sérült meg; egyik közülök oly súlyosan, hogy kevés reményt köneket életéhez.

— **Iparlovag.** Egy kicsapott pinczér járt tözsdéről-tözsdére, s több fajta szivarokat választott ki magának, melyeket összcsemagoltatta, s félretette azzal, hogy elküld érte; de ezalatt a mi csak kezégyébe esett, mindent ellopott. Az iparlovagot figyelemmel kísérték, s hétőn Szűcs János utca-rendőr nyakon csipte azon pillanatban, midőn épen szivarokat escamatirozott egy trafikban.

— **A kard!** Mult pénteken két békés polgár a budai-uton hajtatott a szőlőhegy felé, midőn Szemler szatócsboltja előtt a kocsi megállították, hogy némi elemozsát vásároljanak. A kocsi egy kissé letért az utról, de a gyalogjárásra fenntartott utat nem állta el; midőn az egyik házból két közös ügyes huszár kivont karddal kezükben kirohant a házból, s a kocsinak esve, azt derekasan megkardlapozták: csak is a polgárok erélyes tiltakozása és fenyegetése bírta reá a vitézeket, hogy visszavonuljanak, s hogy hősiességük dühében a kocsiat agyon ne kaszabolják. Ilyen vitéz dolgok is csak nálunk történhetnek, ott hol még most is kétéjtű sas diszlik a silbak bódé fölött.

— **Megjártak.** Velenczén a halászgynyhóhoz több helyi és vidéki kofa jár — az eladó halakat megveendő. Egy időben drágáltak a halmak mázsáját 6 frtra s alkudozásba kezdtek bocsátkozni árendással; miközben egy vidéki halásus érkezett a színhelyére, s minden szó nélkül kifizette a hal árát 8 frtjával, az alkudozó kofák legnagyobb meglepetésére.

— **Kézrekerült.** G. G. csóói illetőségű napszamos e napok egyikén Nyitrai Alajos utasznál a csóói állami uton, munkába állván éjjelre az iszkai szőlőben haltak meg; G. G. bevárta, míg munkát adó gazdája elaludt, azután kimozdította annak zsebeit és 215 frt. összeg elidegenítése után megugrott. A károsult ez esetet feljelentette, s városi rendőr közvegek tegnap este Jakabi korecsmájában elfogták épen midőn a kilenczedik porcozi kocsonyát vágta be; az ellopott összegből még 195 frtot találtak nála, mely a károsultnak visszaadott.

— **Egy pinczer ugrott meg** Győrből több rendbeli tolvajlás elkövetése után. A győri kapitánysg megkeresése folytán az illető elfogott, s tegnap Róde biztos kíséretében árutazott Győrbe.

— **Verekedés volt** mult vasárnap a rácz-utcában, melynél két atyafit kegyetlenül elpüföltek, s csak a rendőrség beavatkozása mentette meg őket a nagyobb bajtól.

— **A két hatóság közigazgatási bizottságai** e hó elején ülést tartanak, mely ülésekről annak idején tudósítani fogjuk közönségünket.

— **Arany Mihály** pátkai ref. tanítótól azon czáfolatot kapunk, hogy ő egyáltalán semmiféle színművet nem ír, de szándéka sincs írni. Mäskör mi is figyelmesebbek leszünk a vidéki levelezők küldeményei felhasználásában, mely tévedéseknek, bármely lap is könnyen kitéhető.

Zeneművekről.

(Beküldetett.) Napjainkban midőn a kereskedelem pang, s mindenféle veszteségek és kellemetlenségek keserítik az életet, midőn az ember barátait illetőleg magának a legszomorubb tapasztalásokat szerzheti, s midőn a legodaadóbb szeretet nem hogy viszonzatánék, de gyakran hűtlenséggel jutalmaztatik, úgy, hogy mindezek folytán nyugalmunkat és békeségünket elveszítjük: a családások ezen idősakába mindenki olyasmi után óhajtozik, mely neki mind-ezért kárpótlást nyujtasson, ezen kárpótlás pedig egy zenemű megszerzése által nyujtathatik.

Ezek Heller J. H. által Bernben oly tökéletességben készítettnek, hogy mindenki, ki némileg örömet lel a zenében, a bennök rejlvő büvös erő folytán kárpótlást találhat. A bécsi világkiállításán, a saját pavillonjában fölállított zeneművei hangteljűk, tartalmaságuk és az általuk fölálva előadott hol vig hol komoly dal-lamok harmonikus bevezetésénél fogva a legnagyobb föltűnést okozták, s folytonosan magukra vonták a zenekedvelő közönség általános figyelmét. Heller ur műveit az érdem-éremmel lett kitüntetve.

Bármely tárgy, legyen az még oly értékes, nem pótol egy ily művet, s ha szeretjük, ajándékozunk meg szívünk választottját egy ly művel, s amire szavak képtelenek, azt ennek segítségével bizonyára elérhetjük.

A szenvedőnek, a betegnek szórakozást nyujtanak mulattatnak, feledtetnek, fölidézik az elmúlt szebb napok emlékeit. Dicsőre-

tes dolog sok vendéglőtől, hogy ily műveket szereznek vendégeik mulattatására, s azok gyakorlati haszna legnyilvánvalóbban bebizonyosodik, miután a vendégek természetesen oda mindig visszatérnek, ahol ily műveket hallani alkalmuk nyílik; intés azok számára kik eddig még nem szereztek olyanokat. Végül pedig karácsonyi ajándéku is melyek megvásárlása gyakran annyi fejtörést okoz, — mit ajándékozhat a férj nejeének, a vőlegény menyasszonyának, a barát barátjának ezeknél kedvesebbet? Ezen művek minden zavarból kiségitenek, s oly tárgyat képeznek, mely annak adójára emlékeztet, s őt kedvessé és feledhetlenné teszi.

Hogy arról meglegyünk győződve, miszerint Hellertől magától kaptuk ezen művet legtanácsosabb ha egyenesen ő hozzá fordulunk; minden általa készített mű, nevével van ellátva.

Képes árjegyzékek mindenkinék küldetnek s minden megrendelés, habár a legkisebb müre vonatkozik is, azonnal eszközöltetik.

Gabona-ár december 6-án.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	12	—	11	50	11	20
Kétszeres	9	50	9	20	9	—
Rozs	8	90	8	70	8	50
Árpa	6	70	6	50	6	30
Zab	7	90	7	70	7	50
Kukoricza	5	20	5	10	5	—

Felelős szerkesztő: **Hattyuffy Dezső.**

Hirdetések.

Árverési hirdetmény.

A székesfejevári kir. e. f. tszék mint telekvi hatóság részéről közhírré tételtek, hogy a magyar földhitel-intézet végrehajthatóknak özv. Kállai Jánosné székesfejevári lakosné végrehajtást szenvedő ellen 81 frt. 1/2 évi jövedéki összeg és járuléai iránti végrehajtási ügyében az iváncsai 98 ik sz. tjkvben A+3-4. sorsz.; és az ugyanottani 191. sz. tjkvben A+1. sorsz. a. az A. a. okmány szerint a földhitel-intézet előnyös jogánál fogva 4872 frtra becsült ingatlanok az 1877. évi január 15-ik napján délelőtti 8 óraker mint első — és 1877. évi február hó 15-ik napján délelőtti 9 óraker, mint második határidőben Iváncsa község-házánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak ugymint:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitétt becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtokok nem fognak eladatni.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 487 frt. 20 kr. kézpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ször. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az első 1/3-át az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a második 1/3-át ugyanazon naptól számítandó, négy hónap alatt, a harmadik és utolsó 1/3-át 8 hónap alatt ugyan azon naptól számítandó, — minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától járó 6% kamatokkal együtt ezen kir. e. f. telektörvényszéknél előre kieszköztölt utalvány alapján a székesfejevári kir. adó — mint birói letétipénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-ször. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tüzkár ellen biztosítani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei az időtől őt illetik.

6-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni. — Az átruházási költségek a vevőt terhelik.

7-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyiknek kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhívatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kéréseiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesülést nem vettek is, ezen kir. telektörvényszéknél nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamat nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni. — Végül felszólíttatnak azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen kvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból fog ügyvéd kineveztetni.

Kelt a székesfejevári kir. tszéknek 1876. évi szeptember hó 25-én tartott tkvi üléséből.

Madaras Lipót,
kir. tszéki helyettes elnök.

Leszállított árak.

Leszállított árak.

Szönyegek:

- 1 r. jó futószőnyeg . . . . . — frt. 30 kr. helyett most — frt. 15 kr.
- 1 r. dupla beszövött szőnyeg . . . . . — frt. 50 kr. helyett most — frt. 25 kr.
- 1 drb. ágy elejbe való szőnyeg . . . . . 1 frt. 50 kr. helyett most — frt. 75 kr.
- 1 drb. ¹²/₄ nagyságu diván-szőnyeg . . . . . 9 frt. — kr. helyett most 4 frt. 50 kr.
- 1 drb. ¹²/₄ nagyságu Chenillia diván-szőnyeg 20 frt. — kr. helyett most 10 frt. 50 kr.

Selyem-szövetek:

- 1 r. finom virágos selyem (foulard) . . . . . 2 frt. — kr. helyett most — frt. 60 kr.
- 1 r. sima színes selyem . . . . . 3 frt. — kr. helyett most 1 frt. 50 kr.
- 1 r. ⁵/₄ széles nehéz fekete selyem . . . . . 3 frt. 50 kr. helyett most 1 frt. 70 kr.

Kaphatók:

Lustig Manónál,

Székesfehérvárott, takarékpénztár épületben.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Leszállított árak.

Szönyegek.

Selyem-szövetek.

Ifj. Námesy Ferencz

vaskereskedésében

két tanuló

azonnal felvétetik.

Vásártéren a 13-dik számu házban levő koresmai helyiség, vendégszobák- és istállókkal ellátva, minden órán **bérbeadandó.**

Tudakozódhatni a háztulajdonossal ngyanott.

Hálából hozatik nyilvánosságra.

Mindazon szerencsétlenek érdekében, kik köszvényben szenvednek, közlöm ezen sorokat, melyeket a hála és az öröm mondanak tollamba. Egyéves fűcskám görcsöktől támadtatott meg, melyek következménye jobb karának teljes szélhűdése lön, oly baj, mely ellen minden orvosi segélyt hiába kísérlettem meg; több orvos ur, kikhez segélyért töllyamodtam, ezen kört részint hűlésnek, részint áthűlés következtében történt **köszvénynek** nyilvánították. Mint a vízbe fulló a szalmaszálhoz, úgy kerestem én is segédelmet a hirdetések által felajánlott és előttem ismeretes **köszvényvasontól**, mely Török József gyógyszerárában kapható és majdnem hihetetlennek látszott nekem, hogy gyermekem már néhány nap mulva karját kissé mozgathatta, de mi több, napról napra szemlátomást javult állapota, elannyira, hogy most már egészen kigyógyult, a nélkül, hogy a köszvényvaszon kívül más valamit használtam volna. Isten után ezen megbecsülhetlen gyógyszer feltalálójának és terjesztőjének fejezem ki köszönetemet, és figyelemessé teszem a szülőket, kik hasonló szencsétlenség által sújtattak, ezen **csodálatosan gyógyító köszvényvaszonra**, melynek alkalmazása nélkül szegény gyermekem élethossziglan képtelen lett volna jobb karját használni. Bizonyára mindenki köszönettel fog tartozni, hogy ezen igénytelen gyógyszerre figyelmeztettem, a mely nekem valóságos csodaszerű szolgálatot tett.

Budapest, 1876. decz. 1.

Klöcker P.,

m. k. levélhordó.

Ezen köszvényvaszon valódián kapható **Diebilla Gy.** gyógyszerárában Székesfehérvárott is.

Haszonbéri hirdetmény.

A nméltgu gróf Károlyi György ur ó excellentiája csurgói uradalmához tartozó s ugyan csak a csurgói batárban lévő ugynevezett k ó s a m a l o m 1877-ik évi april hó 1-től árverezés utján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Az árverezés f. évi december hó 18-kán délelőtt 10 óraker fog a tisztartói irodában megtartatni. — A haszonbérben venni kívánók elegendő bánatpénzzel legyenek ellátva.

A tisztartóság.

Árverési hirdetmény.

Néhai idősb Sárközy Kázmér hagyatéki tömegéhez tartozó gazdasági állatok, és pedig: 34 darab jármos ökör, heverő marhák, igás- és kocsilovak, csikók, bivalok és gazdasághoz tartozó mindennemű felszerelés, nevezetesen: egy 8 lóerejű Marschal-féle gőz-cséplőgép hozzátartozandó mozdonnyal együtt, ugyszinte egy 3 lóerejű cséplőgép, valamint széna, őszi- és tavaszi szalma egy a polvakészlet; nemkülönbén egy nyitott ruganyos kocsi és egy városi batárd a helyszinén P.-Pettenden (vasut-állomás K.-Nyék), valamint pincze felszerelés is K.-Nyéken

december hó 10-kén reggeli 9 óraker

kezdődő önkéntes árverésen, készpénzfizetés mellett eladó leendő; mely határidőre az árverezni ajánlkozók ezennel meghivatnak.

Kelt Pettend december 1-jén 1876.

Kenessey Lajos,
hagyatéki tomeggondnok.

Nehézskórt

levélileg gyógyítja a specialista

dr. Külisch.

Drezdában, Neustadt (Szászország.)

8000 sikerrel gyógyítottak bizonyítványai.

Árverési hirdetmény.

A székesfehérvári e. f. kir. törvényszéknek 13002 sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Weisz Farkas felperesnek Bence István vaáli lakos alperes elleni 1132 frt. 90 kr. tőke s járuléka erejéig követelése tárgyában lefoglalt, és a vaáli 797. sz. tjkvben A. X. 1. sor 76. és 77. hrsz. a. ingatlanságból alperes Bence István illető részre, és az ugyan ottani 954/2. tjkvben A I. 1—11 sorszámú telekre egészben megingatlanok s pedig 797. sz. tjkvben foglaltak fele 400 frtra a 954. sz. tjkvben pedig 1200 frt. becsült ingatlanok végrehajtás utján leendő elárverezése elrendeltetik s ennek feganatosítására I-ső határidőül 1877. évi január hó 10. napja; szükségesetében II-ik határidőül 1877. évi február hó 10-ik napjának mindenkor d. e. 10 órája tüzetik ki, hogy a II-ik árverésen a fekvőség becsáron alól is 10% bánatpénz-képeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött Tuboly István kir. tkvszéki végrehajtó urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólittatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be ellenkező esetben a hivatalból kinovezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendts 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igény keresetüket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Kelt sz.-fehérvárott, az e. f. kir. tvszéknek 1876. évi szeptember hó 15-ik napján tartott tkvi üléséből.

Danitz B. kir. törvényszéki elnök